

Thema:	Christus' schatten en gaven
Tekst:	Zondag 21 (54-55)
Lezen:	Romeinen 12: 9-21
Gehouden te: Door:	Uithuizermeeden op 10 april 2016 (09.30 uur) L.S.K. Hoogendoorn

kern 2: Christus' schatten en gaven

v/g

ps. 133

TW (versie: Ex. 20 BGT)

ps. 27:3

gebed

L Ro. 12⁹⁻²¹

LvK gz. 92:4,5,6

T HC 21.54-55

GK gz. 119:2

gebed

collecte

LvK gz. 320

zegen

intro

'Zorg dat je erbij komt: bij de kerk moet je zijn, daar is het fijn!'¹

Waar anders vind je zo'n fantastische club mensen: heiligen, de bovenste besten?!

Liefhebbend, goed voor elkaar, ook voor wie het niet met ons eens zijn,

niet hoogmoedig maar ootmoedig, dienstbaar, meelevend, eensgezind, bescheiden,

vredelevend: al deze aansporingen uit Ro. 12⁹⁻²¹ zijn onder ons vanzelfsprekendheden.

Voetbal is oorlog.

De politiek kent felle oppositie.

Op school en werk komt pesten voor.

De ene ondernemer concurreert de andere dood.

Nee: dán wij als kerk: wij zijn te midden hiervan een oase.

Wij verdragen, respecteren en waarderen elkaar.

belofte

Wat is ons geheim?

Christus.

Zijn schatten en gaven.

Wijzelf.

Deze drie benoem ik nu achtereenvolgens.

kern 1 Christus

Christus is ons geheim als kerk en als gemeenschap van de heiligen.

Als we het over de kerk hebben, moeten we bij Hem beginnen als ons Hoofd.

¹ Eigen variant op Dorus (Tom Manders) *Zorg dat je erbij komt, bij de marine.*

Met Hem als de heilige Zoon van God hebben we onze eerste relatie.

Wie is Hij voor ons?

Christus is onze Heer.

Onze Baas, onze Eigenaar.

Hij heeft ons gekocht en betaald uit alle macht en gezag van duivel, zonde, dood en eeuwig ongeluk.²

Christus is onze Heiland.

Hij heelt onze door de zonde gebroken relatie met God, onze naaste, onze leefwereld.

Hij maakt ons denken, voelen, willen, doen en laten gaaf.

Hij is onze sjaloom: vrede, welzijn en welvaart.

Christus is onze Meester.

Hij zegt, wij doen.

Dit is mijn gebod, dat jullie elkaar liefhebben.³

Wij gehoorzamen eenvoudig in geloof.

Christus is onze Tussenpersoon.

Hij stond en staat bij de Vader voor ons in: met zijn komst, lijden en voorbede.

Nu is zijn God onze God, zijn Vader onze Vader.⁴

Uitgaande van de 'Ik ben'-uitspraken zeggen we:

Christus is ons levensbrood.⁵

Wij eten (en drinken) Hem als genadebrood in geloof en aan zijn tafel.

Christus is ons licht.⁶

Wij wandelen als kinderen in het licht van goede werken die de duistere praktijken van de zonde achter ons laten.

Christus is voor ons de deur.⁷

Door Hem hebben wij toegang tot zijn stal: de kerk, tot de Vader en zijn rijk.

Christus is voor ons de goede Herder.⁸

Hij leidt en verzorgt ons en loodst ons met zijn stok en staf dwars door alle gevaren naar Gods rijk.

Christus is onze opstanding en leven.⁹

Vóór ons sterven zijn we al afgestorven aan onze zonden en leven wij als nieuw.

Omringd door de dood leven wij en zullen wij leven zonder ooit meer te sterven.

Christus is onze weg naar de Vader en zijn rijk, de waarheid van Gods beloften en het leven.¹⁰

Christus is de echte wijnstok, de apostelen zijn de ranken en wij de vruchten.¹¹

Hij in ons, wij in Hem in een leven gevende en leven ontvangende verbondenheid.

Paulus vat samen:

Christus is van Godswege voor ons de wijsheid van Gods verlossingsplan en –werk.

Christus doet God recht aan het recht dat wij door onze zonde hadden geschonden.

---

² HC 1.1 en 13.31.

³ Jh. 13³⁴ 14^{15 23}.

⁴ Jh. 20¹⁷.

⁵ Jh. 6³⁵.

⁶ Jh. 8¹².

⁷ Jh. 10^{7 9}.

⁸ Jh. 10^{14v}.

⁹ Jh. 11^{25v}.

¹⁰ Jh. 14⁶.

¹¹ Jh. 15^{1 5}.

Christus heeft het in orde gemaakt tussen God en ons en zal het helemáál in orde maken.

Christus heiligt ons door zijn Geest en bloed, zodat wij bidden:

'Neem mijn leven, laat het, Heer, toegewijd zijn aan uw eer.'¹²

Christus is het die ons los koopt en toe-eigent aan de Vader.¹³

We zouden nu een *time-out* moeten nemen om zó over Christus na te denken.

Bid dat de Geest Hem u zó te binnen brengt in uw verstand, hart en ziel.

Sta in de aanloop naar zijn tafel stil bij déze Christus.

Zó was Hij, is Hij en zal Hij zijn voor u.

Eén zijn, verbonden zijn met Hem: niets gaat hier boven uit!

Besef en beleef deze band met echt geloof, zekere hoop en vurige liefde.

Koester deze Christus met al wat in u is!

kern 2 Christus' schatten en gaven

Mét Christus zijn zijn schatten en gaven ons geheim als kerk en als gemeenschap van de heiligen.

De toevoeging *gemeenschap van de heiligen* bij *ik geloof een heilige algemene christelijke kerk* in de Twaalf Artikelen is van latere datum en dubbelzinnig.

De vraag is: Wat wordt bedoeld met *de gemeenschap van de heiligen*?

Verbondenheid met heilige zaken of met heilige personen?

Beide kunnen.

Zo geeft HC 21.55 beide weer:

eerst Christus' schatten en gaven, vervolgens dat wij voor elkaar klaar staan met onze gaven.

Daarom nu: Aan welke schatten en gaven van Christus hebben wij deel?

Waar moeten we beginnen of eindigen?

J/m: hebben jullie wel eens zóveel cadeaus gekregen op je verjaardag of met sinterklaas dat je niet wist waar je het eerst of laatst mee moest spelen of waar je het meest blij van moest zijn?

Christus deelt heel veel cadeaus uit!

Ik doe slechts een greep.

De Heilige Geest.

Hij is het eerste cadeau dat Christus ons geeft.

De Geest doet ons geloven, hopen, liefhebben.

Hij bewaart ons bij Christus en zijn verlossing.

Hij geeft ons houvast: troost, als wij worden vervolgd of twijfelen.

Met de Geest geeft Christus ons de vrucht van de Geest:¹⁴

liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

En de gaven van de Geest: onderwijzen, troosten, leiden, barmhartig zijn, dienen, geloven bv.¹⁵

Wij allen hebben deze ene vrucht, ieder van ons heeft tenminste één Geestesgave.

Daarom alleen al zijn wij als kerk zo'n geweldig gezelschap, onvergelijkelijk uniek in de wereld!

Christus is Gods unieke Zoon.

Wij zijn om/door Hem tot Gods kinderen aangenomen.

Door de Geest van Christus mogen wij God noemen: Papa, Vader.¹⁶

Geweldig, niet?

Die grote heilige God, God boven alle goden, machtig en krachtig mogen wij Papa noemen, zo vertrouwd dichtbij, warm en intiem!

Christus' voorbede voor ons bij Papa is een gave schat.

¹² LvK gz. 473/NLvK 912.

¹³ 1 Kor. 1³⁰.

¹⁴ Gl. 5²².

¹⁵ Ro. 12^{6v} 1 Kor. 12⁸⁻¹¹.

¹⁶ Ro. 8¹⁴⁻¹⁷.

Ik weet niet altijd wat en hoe ik moet bidden.
Ik kan niet altijd bidden, al spoort Paulus mij aan: Bid onophoudelijk.¹⁷
Wat rustgevend om te weten: Christus bidt voor mij/ons.

Christus schenkt ons de kerk.

Hier deelt Hij Zichzelf uit als Verzoener via Woord, water, brood en wijn.
Hier ontwaren wij de omtrekken van Gods koninkrijk van recht, vrede en vreugde door de Geest.¹⁸
Hier wordt vermoedigen rust geschonken, zondaren vergeving, hongerigen gevoed en gelaafd.

Als enige in de wereld is de kerk
heilig: God gewijd
algemeen: wereldwijd verspreid
één in Christus als haar Hoofd
gefundeerd in de leer van de apostelen.

Op haar beurt is de kerk het grootste cadeau van God de Vader aan zijn Zoon.
Laten we Christus blij maken met dit geschenk door zelf blij te zijn met ons als gemeente.

Christus geeft ambtsdragers cadeau om ons voor te gaan in leer en leven, om ons te dienen

en ons te leiden naar Gods rijk.¹⁹
Wees zuinig op uw ambtsdragers, wees blij met hen en trots op hen
zoals zij blij zijn met u en trots zijn op u.
Eer hen om hun hoge ambt als wegwijzers naar Christus en het eeuwige leven.

Christus is en schenkt ons de vrede met God en met elkaar.

Christus zegent ons: Hij spreekt het goede over ons en laat het gebeuren.
Christus is en schenkt ons het nieuwe leven door zijn Geest hier en nu en ook al het begin van de
eeuwige vreugde om het eeuwige leven.
Hiervoor bewaart Hij ons zelfs dwars door de dood heen.

Tot zover Christus' schatten en gaven.
Duizelt het u al?

We zouden nu een *time out* moeten nemen om al deze cadeaus te bewonderen.
Een cadeau bekijk je van alle kanten.
Laten wij zo al deze schatten en gaven voor ons geestesoog doen komen, ons er rijk mee rekenen
en ze beheren en gebruiken met een blij, dankbaar en verwonderd geloof.

kern 3 elkaar/bezwaar

Gelukkig zijn wij Korinte niet.

Daar was de gemeente tot op het bot verdeeld tussen Paulus en Apollos en Petrus,
zodat Paulus vertwijfeld uitroept: Is Christus dan verdeeld?²⁰
Ergerlijke zonden werden getolereerd.
Men sleepte elkaar voor heidense rechters.
Wij passen onze kerkelijke tucht toe, zeker rondom de Maaltijd van onze Heer!
Sterken waren zwakken te sterk.
Korinte: daar wil je toch niet bij horen?

Gelukkig zijn wij niet één van de gemeenten in Galatië.

Daar was men uit op eigen belang.
Men had een broertje dood aan elkaar ipv elkaar lief te hebben als zichzelf
en zijn gaven tot nut en welzijn van de andere leden gewillig en met vreugde te gebruiken: HC 21.55.

---

¹⁷ Ro. 12¹².

¹⁸ Ro. 14¹⁷.

¹⁹ Ef. 4^{8, 10^{vv}} HC 19.51.

²⁰ 1 Kor. 1¹⁰⁻¹³.

Men vloog elkaar aan en kon elkaars bloed wel drinken.²¹

Men liet zich niet leiden door de heiligende Geest van God, maar door eigen onheilige zonden.²²
Galatië: daar wil je toch niet bij horen?

Gelukkig zijn wij niet als de gemeente in Efeze, die haar eerste liefde voor Christus heeft opgegeven.²³

Of één van die andere gemeenten, genoemd in Opb. 2 en 3, waar Christus kritiek op heeft.
Hier wil je toch niet bij horen, behalve dan bij Smyrna en Filadelfia?

Gelukkig zijn wij Uithuizermeeden.

Wij zijn een kleine 2000 jaar verder.

Wij zijn de kinderziekten van de christelijke gemeente ontgroeid.

Wij scoren nog geen 10: uitmuntend, maar zeker toch goed tot zeer goed, een 8 of 9.

Wij zijn bijbelvast, Christus getrouw, gereformeerd, belijdend.

Wij zijn één lichaam, hebben één geestelijke gezindheid, één hoop, één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader.²⁴

Wij zijn rijk met Christus en met zijn schatten en gaven.

Wat wil je als kerk, als gemeenschap van de heiligen nog meer?

Zijn wij rijk met elkaar?

Verrijken wij elkaar met elkaars gaven?

Bovengronds ziet het er allemaal aardig uit.

We zingen samen ps. 133, hoe wij liefelijk bijeen zijn.

We hebben geen financiële problemen.

We hebben onze koffie-ochtenden en wijkavonden op een avondmaalszondag.

We onderwijzen en vormen onze jongeren: er willen maar liefst 13 belijdenis doen.

Voor het najaar staat een nieuw gemeenteproject op stapel waar al aan wordt gewerkt:

Feest van genade.

Maar toch, maar toch...

Er zijn onderhuids spanningen en conflicten.

Ruzies en problemen in huwelijken, gezinnen en families.

Stroeve verhoudingen in de kerk.

Negatieve en frustrerende gedachten en gevoelens jegens elkaar.

We ontlopen elkaar en praten met gelijkgezinden veroordelend over andere brs. en zrs.

Al gauw zijn onze hoofden heet en onze harten koud.

'Gemeenschap van de heiligen? Praat me er niet van!

Gemeenschap van schijnheiligen zul je bedoelen!'

Niet ieder die op onze ledenlijst staat is meer bereikbaar of opent de deur.

'Oh, d'ie, nou, dan weet je het wel!': een etiket is snel geplakt en kom daar maar weer eens van af.

Wie de schoen past, mag die aantrekken.

Ieder van ons past wel een schoen.

Paulus zou zeggen:

Zou ik u op deze en dergelijke punten prijzen?

Ik prijs u niet!²⁵

Wij zijn Uithuizermeeden.

Met onze eigen zonden en gebreken.

Langer en korter geleden namen brs. en zrs. afscheid van ons om wat zij misten:

geloofsgesprek, warmte, blijdschap, enthousiasme.

Nu kunnen we van ons afslaan en hen en anderen met de vinger nawijzen.

Laten we eerst de hand in eigen boezem steken.

---

²¹ Gl. 5^{13vv}.

²² Gl. 5^{13vv}.

²³ Opb. 2⁴.

²⁴ Ef. 4^{4vv}.

²⁵ 1 Kor. 11²².

oproep en belofte

Hebt u het over de kerk, over de gemeenschap van de heiligen?
Kijk dan niet eerst om u heen wie u kunt bekritisieren.
Kijk eerst omhoog.
Vat Christus in het oog.
Reken u rijk met zijn schatten en gaven.

Ik geef u huiswerk mee voor deze week mho op uw deelname aan de viering van de Maaltijd van de Heer.

U leest elke dag Ro. 12⁹⁻²¹

Ik heb dit gedeelte laten lezen maar niet uitgelegd.
Ik vind dat ook niet nodig.
Het is een zó eenvoudig gedeelte in deze best wel moeilijke brief: een kind kan het begrijpen.
Anders helpt u uw kind om het te begrijpen.
U neemt na lezing van het geheel elke dag een stukje apart en kauwt er als het ware op.
U bidt voor een goed begrip.
Vervolgens brengt u de voorschriften in praktijk jegens elkaar.

Wij zingen graag Opwekking 710:

Met een hart vol vrede
zijn wij zegenend nabij,
van uw liefde delend
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.

Wel: laat het niet bij het zingen van deze mooie woorden.
U zingt én doet.
Anders vloekt u in de kerk ten aanhoren van God en Christus en elkaar.
We zouden zelfs groter onvoldoende scoren dan Korinte, Galatië, Efeze e.a.p.

Maar God geeft ons aan Christus.
Christus schenkt Zichzelf aan ons.
Hij overlaadt ons met zijn geschenken.
Hij maakt ons blij met elkaar en elkaars gaven.
We denken, spreken en handelen positief over en met elkaar.
Zo eren we God en Christus en de Geest en elkaar.

En het wonder voltrekt zich voor onze ogen:

wij zijn Christus' kerk, zijn heilig lichaam, waar Hij blij mee is en trots op is.
Hij kijkt de Vader dankbaar aan:
'Dank U, Vader, voor dit groot(s) cadeau!
Al die mensen in Uithuizermeeden mag Ik mijn gemeente noemen.
Inderdaad: allemaal zondaren.
Maar Ik heb voor hen mijn lichaam laten breken en mijn bloed laten vergieten.
En dus zijn zij
heiligen, één in Mij,²⁶
geroepen heiligen,²⁷
die U toebehoren,²⁸
uitverkoren²⁹
een koninkrijk van priesters, een heilige natie, een volk dat U Zich verworven hebt,

---

²⁶ Ef. 1¹

²⁷ Ro. 1⁷ 1 Kor. 1² 2 Kor. 1¹ Flp. 1¹ Koll. 1¹

²⁸ 1 Ts. 1¹ 2 Ts. 1¹

²⁹ Ef. 1^{3vv} 1 Pt. 1^{1v} 2 Jh. 1¹

eens niet uw volk, nu wel, eens verstoken van uw ontferming, nu niet meer.³⁰
Zij zijn allemaal hartelijk welkom bij Mij en aan mijn tafel!

Wie zou niet bij ons als GKv Uithuizermeeden willen horen?

Niets uit dit document mag gepubliceerd, vermenigvuldigd of openbaar gemaakt worden in welke vorm dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de predikant ds. L.S.K. Hoogendoorn. Ter voorbereiding van en openbaarmaking in de zondagse eredienst, en of ter voorbereiding van Bijbelstudie-[bijeenkomsten] is geen toestemming nodig, wel wil de predikant daarvan in kennis gesteld worden.
lsk.hoogendoorn@solcon.nl

---

³⁰ 1 Pt. 2^{9v}.